

**UNDERVISNINGS
MINISTERIET**

Undervisningsudvalget
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf.: 35 87 88 89
E-mail: stil@stil.dk
www.stil.dk
CVR-nr.: 13223459

7. december 2018
Sagsnr.:18/15993

I forbindelse med behandlingen af (L 60) Forslag til Lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om institutioner for almen- og almen voksenuddannelse m.v., lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og forskellige andre love. (Obligatoriske sprogprøver i udsatte boligområder, konsekvent indgriben over for dårligt præsterende folkeskoler og ungdomsuddannelsesinstitutioner, styrket forældreansvar gennem mulighed for standsning af børnecheck m.v.) har udvalget efter ønske fra Jakob Mark (SF) i brev af 30. november 2018 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 7:

”Ministeren oplyser, at lovforslaget ikke er forligsbrud, fordi det er en tillægsaftale. Har ministeren andre eksempler på tillægsaftaler i regi af folkeskoleforligskredsen, hvor alle forligspartier ikke har været enige? Hvad kendetegner en tillægsaftale og hvad skal der til for at lave sådan en, sammenlignet med de normale forligsregler?”

Svar:

Der findes en række varierende eksempler på forligspraksis på folkeskoleområdet, der bærer præg af, at forligspraksis er et spørgsmål om, hvad partierne kan blive enige om, er god praksis på de enkelte områder. Der er således ingen fast terminologi mv. på området, og praksis har varieret en del over tid.

Når aftalekredsen i det konkrete tilfælde opfatter aftalen som et tillæg til folkeskoleforliget, skyldes det, at de ændringer, som følger af dette lovforslag, ikke berører folkeskolens praksis generelt som fastlagt i folkeskoleforliget.

Aftalekredsen anser dermed ikke aftalen for at være et brud på folkeskoleforliget. Folkeskoleforliget består således uændret som følge af delaftalen på undervisningsområdet om bekæmpelse af parallelsamfund.

Med venlig hilsen

Merete Riisager